

216 - وَعَنْ أَبِي حُمَيْدٍ عَبْدِ الرَّحْمَنِ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: اسْتَعْمَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا مِنَ الْأَزْدِ يُقَالُ لَهُ: ابْنُ النُّبْيَةِ عَلَى الصَّدَقَةِ، فَلَمَّا قَدِمَ قَالَ: هَذَا لَكُمْ وَهَذَا أُهْدِيَ إِلَيَّ، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى الْمِنْبَرِ، فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَشْتَهَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: «أَمَّا بَعْدُ: فَإِنِّي أَسْتَعْمَلُ الرَّجُلَ مِنْكُمْ عَلَى الْعَمَلِ مَا وَلَانِي اللَّهُ، فَيَأْتِيَ فَيَقُولُ: هَذَا لَكُمْ، وَهَذَا هَدِيَّةً أُهْدِيَتْ لِي!! أَفَلَا جَلَسَ فِي بَيْتِ أَبِيهِ وَأُمِّهِ حَتَّى تَأْتِيهِ هَدِيَّتُهُ إِنْ كَانَ صَادِقًا؟! وَاللَّهُ؛ لَا يَأْخُذُ أَحَدٌ مِنْكُمْ شَيْئًا بِغَيْرِ حَقِّهِ إِلَّا لَقِيَ اللَّهَ يَحْمِلُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَلَا أَعْرِفُنَّ أَحَدًا مِنْكُمْ لَقِيَ اللَّهَ يَحْمِلُ بَعِيرًا لَهُ رُغَاءً، أَوْ بَقْرَةً هَا حُوازْ، أَوْ شَاهَةً تَيْمَرْ، ثُمَّ رَفَعَ يَدِيهِ حَتَّى رَأَيَ بَيَاضُ إِبْطَئِيهِ فَقَالَ: «اللَّهُمَّ هَلْ بَلَّعْتُ» ثَلَاثًا. مُتَّفَقُ عَلَيْهِ. [خ 2597، م 1832/27]

216. Абу Хумайд Абдурәхмон ибн Саъд ас-Саъидий розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайхи васаллам Ибн Лутбия деган аздлик бир кишини садақага омил қилиб тайинладилар. У қайтиб келгач: «Бу сизларга, бу эса менга ҳадя қилинди», деди. Бас Расулуллоҳ соллаллоху алайхи васаллам минбарга чиқиб, Аллоҳга ҳамду сано айтиб, сүнгра:

«Аммо баъд! Мен сизлардан бир кишини Аллоҳ мени бошлиқ қилган нарсага тайинласам, у киши келиб, «Бу сизларга, мана буниси менга ҳадя қилинди», деб айтапти. Агар ростгўй бўлса отасининг уйида ёки онасининг уйида ўтирамбди-да, унга ҳадя қилинадими ёки йўқми, кўрар эди! Аллоҳга қасамки, кимки бундан (садақадан) бирор нарсани ноҳақ олса, қиёмат куни уни кўтариб келади. Яна сизларни пишқириб турган туяни ёки бўкираётган молни ёки маъраётган қўйни кўтариб, Аллоҳга йўлиқаётганида кўрмайин, деб кейин қўлларини кўтариб - ҳатто қўлтиқлари остидаги оқликни кўрдик - «Аллоҳим, етказдимми? Аллоҳим, етказдимми?» деб айтдилар».

Мұттағақұн алаіх.

Шарх: Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам бир кишини закотларини йиғиши вазифасига тайинладилар. Ҳисобчи келганды, у киши: “Мана бу сизларга, буниси менга ҳадя қилинди”, - деди. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам: **“Агар рост гапираётган бўлсанг, отангнинг ёки онангнинг уйида ўтирганингда ҳам бу ҳадя сенга келармиди?”** - дедилар.

Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам идоралар, ҳукумат бирлашмаларини пора ва молиявий фасодлардан покладилар. Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи ва саллам: **“Аллоҳ пора берувчини ҳам, пора олувчини ҳам лаънатлади”**, - деганлар.

У зот: **“Кимни бир ишга тайинлаб, маош бериб турсак ва у киши маошдан ортиқчасини олса, у ўғрилиkdir”**, - деб марҳамат қилдилар.

Манба: hadis.islom.uz

